



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597-08 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם הבכיר בנימין בן סימון

תובעים

1. שימרית גיונה
2. דניאל אמוץ
3. ברכה עטיה
4. מעיין לוגסי ניצן
5. חן לוי
6. אורן קרסו
7. עדי דנן
8. אריאל אסקוכידו
9. נירה דביר
10. מיכל אמיר

נגד

רי באר בי.אס. בע"מ

נתבעת

פסק דין

בפני תביעה כספית לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "חוק התקשורת" או "החוק"), בגין שליחת הודעות על ידי הנתבעת לתובעים הכוללות דברי פרסומת בניגוד לחוק (להלן: "הודעות" או "פרסומות"). כאמור בתקנה 214 טז. (ב) פסק הדין ינומק באופן תמציתי ככל הניתן.



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597-08 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

א. כללי וטענות הצדדים

1. הנתבעת הינה חברה לניהול מזנוני בריאות ורשומה כדין בישראל, הנתבעת ידועה בשמה המסחרי רי-בר (להלן: "הנתבעת" או "רי-בר").
2. לטענת התובעים, התבעת פעלה לקידום מסחרי של עסקיה באמצעות שיגור הודעות SMS. לדידם, הודעות אלו קוראות לנמענים ליצור קשר עם הנתבעת לשם קשירת עסקאות או רכישת מוצרים ותוספי בריאות שנמצאים במבצע.
3. כן טענו התובעים בכתב התביעה, כי ההודעות נשלחו בימים שונים אל מכשירם הסלולארי וזאת מבלי שניתנה כל הסכמה מהם. לטענת התובעים, רי-בר סירבה להציג כל הסכמה בכתב עליהם חתמו התובעים, לפיה ניתן לה אישור לשלוח את ההודעות.
4. עוד טענו התובעים בכתב תביעתם, כי ההודעות אינן מקיימות את יתר הוראות החוק זאת בהתאם להוראות סעיף 30א(ה) לחוק. כמו כן טענו התובעים, כי הנתבעת בחרה לעשות שימוש בקישורית במקום הסרה דרך שליחת הודעה חזרה להסרה – לדידה, בניגוד להוראות סעיפים 30א(ד) ו-30ה(ג)(1) לחוק.
5. התובעת 1, אחת מהתובעים, טוענת כי כלל לא חתמה על כל מסמך אצל הנתבעת אלא בעלה הוא החתום.
6. לטענת הנתבעת, האמור בתביעה שהוגשה על ידי "יד מארגנת" וזאת משום שהוגשה על ידי עשרה תובעים שונים. לדידה, יש להתייחס לתביעה זו בחשדנות בשל מעורבות של גורמים מאחורי הקלעים שארגנו וניהלו התביעה.
7. בהקשר לאמור לעיל, טענה הנתבעת בכתב הגנתה כי בא כוח התובעים פנה אליה בשרשרת מכתבים נוספת, שעניינם תביעות אחרות לפי סעיף 30א לחוק התקשורת. לדידה, עובדה זו יש בה בכדי להצביע על היד המארגנת" בהגשת התביעה.
8. בכתב הגנתה, טענה הנתבעת כי התובעים כולם הצטרפו למועדון הלקוחות שלה בעלות של עשרות שקלים במועדים שונים. לדידה, חלק מן התובעים אף חידשו את חברותם



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597-08 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

- במועדון הלקוחות. בתמיכה לכך, צירפה הנתבעת לכתב הגנתה טבלה ובה פירוט מידע לגבי כל תובע מרשימת התובעים.
9. עוד טענה הנתבעת בכתב הגנתה, כי במעמד הצטרפות התובעים למועדון הלקוחות נמסר להם כי יישלחו אליהם פרסומות למספרי הטלפונים הניידים שמסרו. לדידה, בעשותה כן, היא מקיימת את הוראות סעיף 30א(ג)(1) לחוק.
10. כן טענה הנתבעת בכתב הגנתה, כי ניתנה האפשרות לתובעת 1 להשיב הודעה להסרתה מרשימת התפוצה וכי לתובעים 10-2 ניתנה האפשרות להסרה על ידי קישור אינטרנטי להסרה (להלן: "הקישור").
11. לטענת הנתבעת, העובדה, כי אף אחד מן התובעים לא ביקש את הסרתו מרשימת התפוצה, יש בה משום חוסר תום לב שכך האמור בניסיון לצבור כמה שיותר הודעות ופרסומים. לדידה, מיד לאחר קבלת כתב התביעה הוסרו כל התובעים מרשימת התפוצה.
12. עוד טענה הנתבעת בכתב הגנתה, כי התובעים 8-5 הסתירו את העובדה שמימשו חלק מההטבות שנשלחו אליהם, בטבלה בצורפה כנספח 3 צוינו מספר ההטבות שנוצלו בהתאם למי מן התובעים. לדידה, אין מקום לתובעים 8-5 לתבוע פיצויים מכוח החוק שעה שצרכו חלק מן ההטבות בפרסומים.
13. לטענת הנתבעת, התובעים 7-2 ו-10 לא ציינו בתצהיריהם כי הם חידשו את חברותם במועדון הלקוחות של הנתבעת. מבחינתה, טרם החידוש נשלחו אליהם פרסומים לטלפונים הניידים ובמועד חידוש החברות במועדון הלקוחות לא ביקשו את הסרתם מרשימת התפוצה.
14. עוד טענה הנתבעת כי לתובעים 2, 6, 7, ו-10 נשלחה הודעת SMS בעת חידוש חברותם במועדון המודיעה כי יקבלו פרסומים.
15. בסיכומיה העלתה הנתבעת טענה, לפיה התובעים תיאמו גרסאות ביניהם, זאת לאור תצהיריהם וכן כעולה מעדותם, במהלך חקירתם.



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

ב. רקע נורמטיבי

1. ההתפתחויות הטכנולוגיות והשימוש ההולך וגובר בתקשורת האלקטרונית הוליד את התופעה הידועה כ"דואר זבל". קרי, הפצה המונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות ובהם הודעות דואר אלקטרוני, הודעות טלפוניות מוקלטות, מסרונים SMS, הודעות פקסימיליה וכיוצא באלה.
2. ביום 1.12.08 נכנס לתוקף חוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (תיקון מס' 40), התשס"ח-2008, ס"ח 518 הידוע אף בכינויו "חוק הספאם".
3. תיקון החוק קובע כלל ברירת מחדל שלפיו חל על "מפרסם" איסור לשלוח "דבר פרסומת" (כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק) לנמען שלא נתן הסכמתו לכך קודם לכן, בכפוף לחריגים המפורטים בסעיף 30א(ג) לחוק.
4. סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת קובע את האיסור האמור, וזו לשונו:
"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק או לנמען לשם קבלת תרומה או תעמולה, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".
5. סעיף 30א(ג) לחוק קובע את החריגים למשלוח דבר פרסומת. חריגים אלו חייבים להתקיים כולם והן בבחינת תנאים מצטברים, זאת בשים לב לסיפא לשון הסעיף:





בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 12597-08-16 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

- "על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:
- (1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב);
- (2) המפרסם נתן לנמען הזדמנות להודיע לו כי הוא מסרב לקבל דברי פרסומת כאמור, דרך כלל או מסוג מסוים, והנמען לא עשה כן;
- (3) דבר הפרסומת מתייחס למוצר או לשירות מסוג דומה למוצר או לשירות האמורים בפסקה (1)."

6. סעיף [30א\(1\)\(ב\)](#) לחוק התקשורת קובע, כי מפרסם המשגר דבר פרסומת בניגוד להוראות המנויות [בסעיף 30א\(ב\)](#) לחוק, עובר עבירה פלילית, שהעונש בגינה הוא קנס, וזו לשונו:

"מפרסם המשגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיפים קטנים (ב) או (ג), דינו- קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) [לחוק העונשין](#), תשל"ז-1977."

7. סעיף [30א\(ט\)](#) לחוק התקשורת אף קובע, שהפרת הוראות סעיף זה היא עוולה אזרחית והוראות [פקודת הנזיקין](#) [נוסח חדש] יחולו עליה, בכפוף להוראות סעיף זה.

8. סעיף 30א(ה)(1) קובע, כי על המפרסם לציין בפרסומים באופן ברור ובולט, כי האמור בדבר פרסומת וכן את שמו ודרכי יצירת הקשר עמו:

"מפרסם המשגר דבר פרסומת בהתאם להוראות סעיף זה יציין בו את הפרטים האלה באופן בולט וברור, שאין בו כדי להטעות:



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597-08 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

- (א) היותו דבר פרסומת; המילים "פרסומת", "בקשת תרומה" או "תעמולה", לפי העניין, יופיעו בתחילת דבר הפרסומת, ואם דבר הפרסומת משוגר באמצעות הודעה אלקטרונית – בכותרת ההודעה;
- (ב) שמו של המפרסם, כתובתו ודרכי יצירת הקשר עמו;"

9. סעיף 30א(י) לחוק התקשורת דן בסוגיית הפיצויים וזו לשונו:

" (1) שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנוק (בסעיף זה - פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;

.....

- (3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
- (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
- (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
- (ג) היקף ההפרה;

.....

- (5) חזקה על המפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כך ביודעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת; ..."

10. לצורך שיגור דבר פרסומת נדרשת הסכמתו המפורשת של הנמען, והעובדה שהלה לא ביקש מן המפרסם להסירו מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה לעניין עצם החבות. בכך אימץ המחוקק את המודל הנהוג באיחוד האירופי, מודל ה-OPT IN לפיו, חל איסור על משלוח הודעות פרסומת בשיווק ישיר אלא אם התקבלה מראש הסכמת הנמען, וזאת בניגוד למודל ה-OPT OUT הנהוג בארצות הברית, לפיו ניתן לשלוח הודעות פרסומת



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

בשיווק ישיר אלא אם הודיע הנמען כי הוא מסרב לקבלן (רע"א 2904/14 זיו גלסברג נגד קלאב רמון בע"מ (פורסם בנבו, 27.7.14)).

11. בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק, שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות - אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות, מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. כמו כן, הפיצוי נועד לתמרץ הגשת תביעות יעילות לפיכך יש לפסוק שכר טרחה והוצאות בסכום שבמכלול יהפוך את הגשת התביעה לכדאית (רע"א 1954/14 אילן חזני נגד שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (פורסם בנבו, 4.8.14, להלן: "הלכת חזני").

ג. מן הכלל אל הפרט – הכרעה

1. אין מחלוקת עובדתית בין הצדדים באשר לעצם משלוח דברי הפרסומת לטלפון הסלולרי של התובעים ע"י הנתבעת. אלא שהנתבעת העלתה טענה, כי יד מארגנת היא זו שהובילה את התובעים להגיש את תביעתם. בתמיכה לטענתה, צירפה לכתב תביעתה שלל מכתבים שנשלחו אליה מאת בא כוחם של התובעים.

2. באשר לטענה כי יד מארגנת עומדת מאחורי התביעה, אציין, כי תקנה 21 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 קובעת שני תנאים לצירוף תובעים לכדי תובענה אחת: ראשית, הסעד נתבע בשל מעשה אחד או עיסקה אחת או סדרה אחת של מעשים או של עיסקאות; שנית, אילו הוגשו תובענות נפרדות, הייתה מתעוררת בהן שאלה משפטית או עובדתית משותפת.

3. כמו כן, הכלל הוא כי יש לתת פירוש ליברלי לכלל בדבר צירוף תובעים, וכל אימת שמדובר בעסקה אחת או בסדרת עסקאות שלהן שאלה משותפת, יותר הצירוף, בכפוף



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597-08 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

לכוחו של בית המשפט להורות על הפרדה אם הצירוף עשוי להביא לעיכוב הליכים או לסרבולם. די בזהות אחת השאלות שבמחלוקת, שבגללה נוח לדון בכל הפרשה בעת ובעונה אחת, כדי להכשיר את הצירוף (ראו רע"א 560/94 יוסף שושנה ו- 39אח' נ' חפציבה חברה לבנין עבודות ופיתוח בע"מ, מח (4) 063). בענייננו דומה שהסעד הנתבע נובע מסדרה אחת של מעשים שמיוחסים לנתבעת ובהם מתעוררות שאלות עובדתיות ומשפטיות משותפות. די בכך, כדי להשיב לטענת הנתבעת לעיל.

4. יתר על כן, התובעים הבהירו שהמשפט הוא פרי יוזמתם בעקבות צורך שהתעורר. כך, בדיון שנערך בפניי העידה התובעת 5 כי היא זו אשר פנתה אל משרד בא כוח התובעים:

"ש. מי יזם את התביעה

ת. אני

ש. את לב

ת. דרך משרד עוה"ד שמייצגת אותנו. אני פניתי אליהם."

(עמוד 6, שורות 19-16 לפרוטוקול)

5. כך, התובעת 10 השיבה בחקירתה כי היא זו אשר יזמה את הגשת התביעה והיא זו אשר פנתה למשרד בא כוח התובעים:

"ש. איך הגעת לתביעה. מי יזם אותה

ת. אני יזמתי את התביעה הגעתי למשרד עוה"ד דרך גיסתי."

(עמוד 9, שורות 10-9 לפרוטוקול).

6. בדומה לאלה, התובעת 1 אף היא השיבה כי פנתה למשרד עוה"ד באופן עצמאי והיא זו שהגישה את התביעה באופן עצמאי (עמוד 10 שורות 15-16). התובע 6 אף הוא השיב בחקירתו כי פנה באופן עצמאי למשרד בא כוח התובעים ללא כל פניה מוקדמת אליו (עמוד 13 שורות 2-3 לפרוטוקול).

7. הנה כי כן, לא מצאתי ממש בטענה זו של הנתבעת לפיה יד מכוונת היא זו שהובילה את התובעים להגיש את התביעה שבפניי. בעיקר נוכח העובדה, כי כל התובעים הודו שאינם מכירים זה את זה ופנו באופן עצמאי למשרד בא כוח התובעים.





בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

8. העובדה כי ממשרדו של בא כוח התובעים נשלחים לנתבעת מכתבים רבים בתביעות שונות אין בה בכדי להשפיע על עובדות התביעה שבפניי. ההיפך הוא הנכון, על אף שהנתבעת מקבלת תלונות רבות ועדיין ממשיכה לשלוח פרסומים, אין לה להליך, אלא על עצמה.

9. כאמור לעיל, אחת ממטרות חוק התקשורת הינה להשיג את תכליותיו האמורות - אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות. סיועו של משרד בא כוח התובעים בהגשת התובענה וצירוף התובעים כולם לתיק שבפניי, עולה בקנה אחד עם תכליות החוק.

10. יפים לעניין זה דבריו של כבוד השופט מ' מזוז ב- רעא 7064/17 יהונתן ארד נ' מנקס אונליין טריידינג בע"מ (פורסם בנבו) (להלן: "עניין ספאם אוף"):

" המסקנה העולה מן האמור הינה כי הפעילות של ספאם אוף וגופים אחרים בעלי פעילות דומה (כגון עמותת "אל ספאם" שביקשה כאמור להצטרף להליך כידיד בית המשפט) מסייעת להגשים את התכלית ההרתעתית שבבסיסו של חוק התקשורת על ידי עידוד הגשת תביעות וטיובן."

11. משכך לא נותר לי אלא לדחות את טענתה זו של הנתבעת.

12. כמו כן, לא מצאתי ממש בטענת הנתבעת, לפיה, עם הצטרפות התובעים למועדון הלקוחות, התובעים נתנו הסכמתם לקבלת הפרסומים. טענתה, כי נמסרה לתובעים הודעה בעל פה, אשר עומדת בתנאי סעיף 30א(ג)(1) לחוק אודות שליחת הפרסומים, לא הוכחה.

13. יצוין, כי בתמיכה לטענתה זו, העידה הנתבעת את שרית תורג'מן, אחראית מועדון הלקוחות ושיווק (להלן: "שרית"). בחקירתה העידה שרית, כי יש נהלים ברורים אצל הנתבעת לפיהם המוכרנים מוסרים בעל פה אודות שליחת הפרסומים ללקוחות המצטרפים:



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 12597-08-16 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

ש"ש. בסעיף 28 לכתב ההגנה, את טוענת נאמר להם בעל פה, מי אמר להם בעל פה?

ת. יש נהלים מאוד ברורים אצלנו בחברה להצטרפות או חידוש מועדון. יש בקרות מאוד גבוהות של לקוחות סמויים והנה שמבקרת. הם יקבלו הודעות שיווקיות לטלפון זה ויש להם אופציה להסיר את עצמם.

ש. את יודעת שהם אמרו בעל פה?

ת. למיטב ידיעתי הן מחויבים להגיד להם על ההודעות שיווקיות בטלפון ושיש להם אופציה להסיר.

(עמוד 15, שורות 20-26 לפרוטוקול)

14. עדותה של שרית נסמכת על כללים ונהלים אצל הנתבעת, אלא שנהלים אלה כלל לא צורפו לכתב התביעה וכלל לא הוכח אם אכן הם מבוצעים בפועל. יתר על כן, לא הובא מטעם הנתבעת לעדות ולו גם מוכרן אחד, אשר יאשר את גרסתה של הנתבעת. בכך חדלה הנתבעת.

15. יודגש כי בחקירתם, העידו התובעים 5 ו-10 כי לא נמסרה להם כל הודעה בעל פה במעמד הרישום למועדון הלקוחות, לפיה יישלחו להם פרסומים (ראו עמוד 4 שורות 17-19 ; עמוד 9, שורות 1-2). אני מאמין לעדותם זו. כיוון שנוטה אני להסיק שלא נמסרה לחלק מהתובעים, ומכאן לכל התובעים כאמור בהסכמה הדיונית, כל הודעה בעל פה, מן הראוי לדחות את טענת הנתבעת, לפיה יש לדחות את תביעת התובעת 1 "כיוון שלא יכלה לדעת מה נאמר לברק ג'ונה [בעלה] בעת הצטרפותו למועדון הלקוחות".

16. בעניין זה כבעניינים אחרים, לא מן המותר לציין, כי במעמד דיון ההוכחות, הסכימו הצדדים במסגרת הסכמה דיונית, כי הפרוטוקול של חקירות התובעים שנחקרו, ישקף את האמת העובדתית לגבי שאר התובעים שלא נחקרו. מכאן, יש להסיק שעדות התובעים 5 ו-10 משקפת את המצב העובדתי לגבי שאר התובעים.

17. אף יודגש כי, הנתבעת לא צירפה להגנתה ולו מסמך אחד, לפיו אשרו התובעים בחתימתם, כי הם מתירים לה לשלוח אליהם חומר פרסומי.



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597-08 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

18. מכל המקובץ עולה שהנתבעת לא הוכיחה כי התובעים, הביעו הסכמתם למשלוח דברי פרסומת אליהם. הנתבעת לא השכילה להציג טופס שבו מביע מי מהתובעים את הסכמתו לשיגור פרסומות אליו. ויודגש, אין בהצטרפות התובעים למועדון הלקוחות של החברה, הסכמה הנדרשת בחוק – למשלוח פרסומות אליה.
19. טענת הנתבעת, כי התובעים אף ביקרו בסניפיה, וחלקם אף חידשו את חברותם במועדון הלקוחות מבלי לבקש שלא לקבל עוד את ההודעות אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק. יודגש - לא התובעים הם אלה שצריכים להוכיח כי הם מבקשים את הסרתם מרשימת התפוצה – אלא הנתבעת היא זו שצריכה להוכיח, כי קיבלה אישור מן התובעים לשלוח להם פרסומים.
20. כאמור לעיל, לצורך שיגור דבר פרסומת נדרשת הסכמתו המפורשת של הנמען, והעובדה שהלה לא ביקש מן המפרסם להסירו מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה לעניין עצם החבות. בענייננו ברי כי לא ניתנה כל הסכמה מפורשת בכתב על ידי מי מהתובעים לשלוח דבר פרסומת.
21. משכך, לא נותר לי אלא לקבוע כי הנתבעת לא הציגה בפני התובעים את האפשרות כי ישלחו אליהם פרסומים מטעמה. כך, לא עמדה הנתבעת בתנאי סעיף 30א(ג) וכי הפרה את הוראות החוק. די בעניין זה בלבד כדי לקבל את התביעה.
22. לעומת זאת יוער, כי לא מצאתי ממש בטענת התובעים, לפיה הנתבעת לא הציגה את שמם בהתאם להוראות סעיף 30א(ה)(1) לחוק שהובא לעיל, טענה זו התפתחה והובאה בסיכומם כי צוין רק שם המותג רי-בר, דבר שהוביל את התובעים לחפש את שמה ברשם החברות.
23. הלכה היא, כי חל איסור בהסתרת שם מפיץ הפרסומים ומניעת האפשרות להסרת הנמענים מרשימת התפוצה (ראו עא (ת"א) 2207-10-18 שופמינד בע"מ נ' סינטיה אברהם (פורסם בנבו))



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 12597-08-16 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

24. אני סבור כי הנתבעת לא הסתירה את שמה, שמה המסחרי והמוכר – הא רי-בר, צוין בכל הודעה אשר צורפה לכתב התביעה. משכך אני דוחה את טענת התובעים כי הפרה הנתבעת את הוראות סעיף 30א(ה)(1).

25. כמו כן, אינני מקבל את טענת הנתבעת לפיה, כעולה מתצהיריהם של התובעים ומעדותם עולה כי האמור בתיאום גרסאות.

26. מדובר בהרחבת חזית. בעניין הרחבת חזית נאמר ברע"א [4793/06](#) אורלי גלמן נ' אורי דגן (פורסם בנבו, 15.11.06) כך:

“אשר לטענה בדבר הרחבת חזית, הלכה מלפני בית המשפט כי “האיסור להרחיב חזית” עיקרו בכך שבעל דין אינו רשאי לחרוג מגדר המחלוקת, כפי שהוצבה בכתבי הטענות, אלא אם כן נענה בית המשפט לבקשתו לתקן את כתבי טענותיו, או אם הצד שכנגד נתן לכך את הסכמתו, במפורש או מכללא”

27. על כן, האמור בהרחבת חזית פסולה ומשכך אני דוחה טענה זו של הנתבעת אשר הועלתה בשלב כה מאוחר.

28. באשר לעניין ההסרה עליו חזרה הנתבעת שוב ושוב, ההלכה היא כדלקמן (רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים):

“ האם היה מקום להטיל על המשיב נטל להסיר את עצמו מרשימת התפוצה? בעניין גלסברג השיב חברי השופט א' רובינשטיין לשאלה זו בשלילה בכל הנוגע לעצם החבות, אך קבע כי ניתן להתחשב בעובדה שהשולח כלל בהודעות ששלח אפשרות להסיר את כתובתו של הנמען מרשימת התפוצה כשיקול להפחתת סכום הפיצוי (שם, בפסקה י"ג). אני שותף לעמדת חברי שאין מקום להכיר בנטל הקטנת נזק לעניין עצם החבות בפיצוי, אולם לטעמי העובדה שהשולח כלל בהודעה אפשרות כאמור אינה צריכה להוות שיקול להפחתת סכום הפיצוי. משמעותה האפשרית של קביעה אחרת היא תמרוץ משלוח דברי פרסומת בניגוד לחוק: מצד אחד, השולח ידע ששיעור הפיצוי שייפסק לחובתו יופחת מראש משום שכלל “אפשרות הסרה”, והדבר עשוי להפוך את משלוח הודעות הפרסומת למשתלם עבורו; ומצד שני, הסכום המופחת עלול לגרום לכך שהגשת תביעה בגין





בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 12597-08-16 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

הודעות בודדות תהא לא כדאית משום שהפיצוי שייפסק בגינה יהיה מלכתחילה מופחת. אין אף מקום לתמרץ את הנמענים לבצע opt-out ולשאת בעלויות הכרוכות בכך, משנדחה מודל זה על ידי המחוקק. לכך יש להוסיף כי במצב כזה הנמען אינו יודע אם ההודעה שנשלחה לו היא ממקור אמין ובטוח, ואם יסיר את עצמו הוא עלול לחשוף את עצמו לסיכון של הידבקות בוירוס ולנוזק נוסף. בצד האמור, אין צריך לומר, כי שיקול הדעת של בית המשפט בשאלת הפחתת הפיצוי יופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו".

29. הנה כי כן, ההלכה היא, כי מתן אפשרות להסרה מרשימת התפוצה, כשלעצמה, אינה מחייבת הקטנת הפיצוי, אך בית המשפט רשאי להתחשב בכך במכלול השיקולים ("הלכת חזני" בעניין זה, שסוכמה ע"י כב' השופט עמית).

30. יודגש, בהינתן האמור לעיל לעניין ההסרה, יש לדחות מניה וביה את טענת הנתבעת לגבי כל אופציה להסרה שהעלתה, בין אם באופן אלקטרוני ובין אם באמצעות התייצבות אישית בנקודות המכירה של הנתבעת. עיקרון העל בעניין הסרה במשפט הישראלי הוא שלצורך שיגור דבר פרסומת נדרשת הסכמתו המפורשת של הנמען, והעובדה שהלה לא ביקש מן המפרסם להסירו מרשימת התפוצה אינה מעלה או מורידה לעניין עצם החבות. אכן חל איסור על משלוח הודעות פרסומת בשיווק ישיר אלא אם התקבלה מראש הסכמת הנמען (רע"א 2904/14 זיו גלסברג נגד קלאב רמון בע"מ (פורסם בנבו, 27.7.14)).

ד. סוגיית הפיצוי

1. לכתב תביעתם צירפו התובעים את נספח ב', הוא צילום ההודעות אשר אין חולק כי נשלחו מידי הנתבעת ואין חולק כי האמור בחומר פרסומי.

2. מעיוני בנספח ב' מצאתי כי התובעים הציגו את מספר ההודעות בהתאם לתובעים כפי שיפורט להלן:

א. התובעת 1, שבע הודעות אשר נשלחו מאת הנתבעת במספר 055-7000905 בתאריכים שונים.



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 16-08-12597 גיונה ואח' נ' רי באר בי.אס. בע"מ

תיק חיצוני:

- ב. התובע 2, שלוש הודעות אשר נשלחו מאת הנתבעת בתאריכים שונים.
 - ג. התובעת 3, ארבע הודעות אשר נשלחו מאת הנתבעת בתאריכים שונים.
 - ד. התובעת 4, הודעה אחת אשר נשלחה ביום 01.10.15.
 - ה. התובעת 5, שתי הודעות אשר נשלחו מאת הנתבעת בתאריכים שונים.
 - ו. התובע 6, 12 הודעות אשר נשלחו מאת הנתבעת כאשר שלוש מהן נשלחו באותו יום והשאר בתאריכים שונים.
 - ז. התובע 7, 11 הודעות אשר נשלחו מאת הנתבעת בתאריכים שונים.
 - ח. התובע 8, שלוש הודעות אשר נשלחו מאת הנתבעת בתאריכים שונים.
 - ט. התובעת 9 הודעה אחת מאת הנתבעת אשר נשלחה מאת התובעת ביום 1.10.16.
 - י. התובעת 10, שתי הודעות אשר נשלחו מאת הנתבעת בתאריכים שונים.
3. מעיוני בנספח ב' לכתב התביעה מצאתי כי ביום ה-3 בינואר נשלחו לתובע 6 שלוש הודעות בשעה 11:23. ההודעה השנייה הינה ההמשך של ההודעה הראשונה ואילו ההודעה השלישית מכילה רק את התו "ב". סבורני כי הודעות אלה נשלחו מאת הנתבעת בטעות ויש להחשיבן כהודעה אחת.
4. על כן, מוצא אני, כי בסך הכל שלחה הנתבעת אל התובעים 44 הודעות.
5. סעיף 30א(1) לחוק קובע כי רשאי בית המשפט להטיל על הנתבע סך של 1,000 שקלים בגין כל הודעה שנשלחה בניגוד להוראות החוק. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך (עניין חזני).
6. סבורני כי התובעים זכאים לפיצוי בסך של 650 ₪ בגין כל הודעה ששלחה הנתבעת. זאת לאחר ששקלתי את אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, עידוד הנמען למימוש זכויותיו והיקף ההפרה שביצעה הנתבעת.



בית משפט השלום בירושלים

תא"מ 12597-08-16 גיונה ואח' נ' רי באר בי.א.ס. בע"מ

תיק חיצוני:

לסיכום

הנתבעת תשלם לתובעים סך של 28,600 ₪ בגין שליחת הפרסומים, תישא בהוצאות המשפט בסך של 1,150 ₪ וכן תישא בהוצאות שכר טרחה בסך של 6,000 ₪.

סכומים אלה ישולמו בתוך 21 ימים שאם לא כן יישאו ריבית והצמדה כדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ט, 24 יולי 2019, בהעדר הצדדים.

בנימין בן סימון, רשם בכיר

